

Konkurrenceforvridende støtte til visse landbaserede fiskeriindustri- virksomheder

Indholdsfortegnelse

1	Resumé	3
2	Afgørelse	4
3	Klagevejledning	4
4	Sagsfremstilling	5
4.1	Indledning	5
4.2	Offentlig regulering	7
4.2.1	Landstingsforordning om energiforsyning	8
4.2.2	Landstingsforordning om vandforsyning	9
4.2.3	Selvstyrets bekendtgørelse om fastlæggelse af priser for el, vand og kollektiv varme m.v. 10	10
4.2.4	Tekstanmærkning til hovedkonto 27.90.02 i Finanslov 2021	11
4.2.5	Salgsbetingelser for offentlig levering af el, vand og fjernvarme nr. 9	12
4.2.6	Delkonklusion om offentlig regulering	13
4.3	Myndigheden og støttemodtagerne	14
4.3.1	Nukissiorfiit	14
4.3.2	Støttemodtagere	14
4.4	Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten	15
4.4.1	Den retlige ramme for administrationen af fiskeriindustritaksten	15
4.4.2	Den praktiske administration af fiskeriindustritaksten	15
5	Nukissiorfiits bemærkninger og hørings svar	18
6	Vurdering	19
6.1	Konkurrencelovens § 12	19
6.1.1	Erhvervsvirksomhed	19
6.1.2	Offentlige midler	19
6.1.3	Økonomisk fordel	19
6.1.4	Konkurrenceforvridende	20
6.1.5	Offentlig regulering	21
6.1.6	Opgørelse af støtten	21
6.2	Samlet konklusion	22

1 Resumé

1. Denne afgørelse vedrører Nukissiorfiits administration af fiskeindustritaksten for perioden 2018 til 2020. Nukissiorfiit er en offentligt ejet erhvervsvirksomhed, som ved lov er forpligtet til at opretholde en effektiv og tilstrækkelig el-, vand- og varmforsyning til forbrugerne i byer og bygder, og i den forbindelse administrerer Nukissiorfiit fiskeindustritaksten.
2. Fiskeindustritaksten er en rabatordning, hvorefter de landbaserede fiskeerhverv, ved opfyldelse af en række betingelser, kan opnå en lavere takst på el- og vandforsyning end den almindelige forbrugstakst. Der er dog den begrænsning, at rabatten kun kan ydes for det forbrug, som vedrører den konkrete produktion. Virksomhedens øvrige forbrug skal faktureres efter den almindelige takst.
3. For at dette er muligt, skal virksomhedens måleudstyr kunne adskille el- og vandforbruget til den konkrete produktion fra det øvrige forbrug. Det er dog langt fra alle virksomheder, som har måleudstyr, hvor denne opdeling er mulig.
4. Problemstillingen i nærværende sag er, at fiskeindustritaksten i dag administreres med omvendt bevisbyrde. Der stilles dermed ikke krav om, at virksomhederne skal kunne dokumentere, at de lever op til kravene for at være omfattet af rabatordningen, hvilket betyder, at virksomhederne som udgangspunkt bliver faktureret med hele deres el- og vandforbrug efter fiskeindustritaksten, medmindre de dokumenterer, at kravene ikke er opfyldt.
5. Nyere virksomheder, som har installeret måleudstyr, hvor det er muligt at adskille forbruget til produktion fra det øvrige forbrug, modtager i overensstemmelse med reglerne kun rabat for den del af deres forbrug, som vedrører produktionen. Nukissiorfiit kan indgå aftaler med de virksomheder, som endnu ikke har installeret måleudstyr, hvor det er muligt at opdele forbruget, men har oplyst, at denne ordning ikke anvendes.
6. Det må dermed konstateres, at administrationen af fiskeindustritaksten er selektiv, idet visse virksomheder begunstiges med en økonomisk fordel i modsætning til andre virksomheder. Virksomhederne, der får støtte til hele forbruget, opnår lavere produktionsomkostninger end virksomheder, som kun får støtte til den del af forbruget, der vedrører den konkrete produktion. Virksomheder med adskilte installationer stilles dermed ringere end de virksomheder, som endnu ikke har fået adskilt installationerne.
7. Konkurrencenævnet træffer på den baggrund afgørelse om at udstede påbud til Nukissiorfiit om, at Nukissiorfiit straks skal ændre dets administration af fiskeindustritaksten og dermed bringe den konkurrenceforvridende støtte til ophør.

2 Afgørelse

8. Konkurrencenævnet træffer afgørelse om, at Nukissiorfiit har ydet støtte ved hjælp af offentlige midler til fordel for visse virksomheder i den landbaserede fiskeriindustri, som ikke har adskilte installationer til henholdsvis produktionsforbrug og øvrigt forbrug af el og/eller vand, ved uhjælpet at fakturere disse virksomheders samlede forbrug til den lavere fiskeriindustritakst.
9. Konkurrencenævnet træffer afgørelse om at påbyde Nukissiorfiit at bringe denne adfærd til ophør straks, jf. konkurrencelovens¹ § 12, stk. 1.
10. Konkurrencenævnet træffer afgørelse om, at Nukissiorfiit senest 3 måneder fra denne afgørelses meddelelse skal fremsende de i punkt 118 nævnte oplysninger til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, jf. konkurrencelovens § 30, jf. § 37.

3 Klagevejledning

11. Konkurrencenævnets afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. konkurrencelovens § 35.
12. Afgørelsen kan indbringes for:
Retten i Grønland
Postboks 1220
Jens Kreutzmannip Aqqutaa 1
3900 Nuuk

post.rig@domstol.gl
Tlf. +299 36 38 00
13. Afgørelsen skal indbringes for domstolen senest 4 uger fra afgørelsen er meddelt, jf. konkurrencelovens § 36.
14. Opmærksomheden henledes på, at der skal betales retsafgift på kr. 500,- for indbringelse af sagen for Retten i Grønland.

¹ Inatsisartutlov nr. 1 af 15. maj 2014 om konkurrence med senere ændringer

4 Sagsfremstilling

4.1 Indledning

15. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen modtog i slutningen af 2016 en henvendelse vedrørende en eventuel konkurrenceforvridende problemstilling hos Nukissiorfiit efter konkurrencelovens § 12 om konkurrenceforvridende støtte.
16. Ifølge henvendelsen opererede Nukissiorfiit med forskellige takster afhængigt af fiskefabrikkens måleudstyr. Efter det oplyste blev ældre fiskefabrikker uden særskilt måleudstyr faktureret for alt forbrug af vand og el til den billigere fiskeritakst. Hvorimod nye fiskefabrikker med særskilt måleudstyr blev faktureret den billige fiskeritakst, for så vidt angår den egentlig produktion, mens øvrigt forbrug faktureredes til almindelig (dyrere) takst.
17. I november 2016 indledte Forbruger- og Konkurrencestyrelsen en undersøgelsessag. Styrelsen gjorde Nukissiorfiit opmærksom på en eventuel konkurrenceforvridende problemstilling efter § 12 i konkurrenceloven. I den forbindelse anmodede styrelsen Nukissiorfiit om at oplyse en række forhold om administrationen af fiskeritakstordningen.
18. I december 2016 svarede Nukissiorfiit, at differentieret takst, hvor forbruget opdeles i henholdsvis produktion og øvrigt forbrug, kun praktiseres på få adresser. Nukissiorfiit oplyste i øvrigt, at virksomheden ville gennemgå installationer og produktionsaktiviteter samt udarbejde nye retningslinjer på området, som styrelsen skulle modtage kopi af.
19. I april 2020 havde Forbruger- og Konkurrencestyrelsen endnu ikke modtaget kopi af de nye retningslinjer, hvorfor styrelsen rettede fornyet henvendelse til Nukissiorfiit. Styrelsen anmodede om kopi af de nye retningslinjer og om eventuelle bemærkninger til implementeringen af disse. Derudover blev Nukissiorfiit anmodet om at gøre styrelsen opmærksom på eventuelle ændringer i forholdene siden december 2016. Styrelsen gjorde i den forbindelse Nukissiorfiit opmærksom på, at hvis Nukissiorfiit ikke fremkom med nye oplysninger, agtede styrelsen at lægge de allerede fremsendte oplysninger til grund i det videre sagsforløb.
20. I maj 2020 svarede Nukissiorfiit, at grundet implementeringen af ensprissystemet den 1. januar 2018 var antallet af kunder berettiget til den lavere fiskeriindustritakst faldet til X produktionsenheder, hvoraf X produktionsenheder faktureredes differentieret. Nukissiorfiit oplyste, at virksomheden var i færd med at gennemgå samtlige fiskeindustrikunder og revidere de generelle salgsbetingelser, således at produktionsenheder, der fremover etableres, opsætter separate målere til adskillelse af produktion og øvrigt forbrug og derved afregnes korrekt fra start. Nukissiorfiit oplyste, at virksomheden ville orientere Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, når de nye salgsbetingelser var trådt i kraft, og samtidig ville give en status på indgåede aftaler med fiskeriindustrikunder. De nye salgsbetingelser forventedes at blive sendt til politisk godkendelse i løbet af sommeren.
21. Senere i maj 2020 anmodede Forbruger- og Konkurrencestyrelsen Nukissiorfiit om at oplyse om sagens fremdrift senest den 31. august 2020 samt sende oplysninger om overgangsftalerne.
22. I august 2020 oplyste Nukissiorfiit, at virksomheden havde været i dialog med de resterende produktionsenheder, hvor der endnu ikke skete differentieret taksering. Som næste led i overgangen til differentieret taksering havde Nukissiorfiit aftalt møder med det lokale tekniske personale med henblik på at belyse ændringsbehov og de forventede anlægsomkostninger forbundet med æn-

dringen af målere. Inden for et år forventedes tilbud og aftaler med entreprenører at foreligge, samt at der nogle steder allerede om et år vil være udført indendørs installationsarbejde. Nukissiorfiits nye aftaler med produktionsenhederne skulle baseres på de nye salgsbetingelser, som skulle sikre lige vilkår for alle aktører fra start. Fremadrettet skulle der ikke indgås individuelle aftaler med enkelte aktører, således at alle aktører havde standardiserede aftaler. Nukissiorfiit oplyste, at de nye salgsbetingelser var indsendt til politisk behandling i juli 2020 og afventede politisk godkendelse.

23. I februar 2021 havde Forbruger- og Konkurrencestyrelsen endnu ikke modtaget Nukissiorfiits nye salgsbetingelser. Styrelsen indledte herefter en afgørelsessag. Idet indførelsen af ensprissy-stemet den 1. januar 2018 havde medført grundlæggende ændringer på markedet for forsyning af el og vand og dermed forudsætningerne for fiskeriindustritakten, blev sagen afgrænset til at vedrøre perioden 2018-2020. Styrelsen rettede i den forbindelse fornyet henvendelse til Nukissiorfiit med anmodning om oplysninger om antallet af produktionsenheder, deres måleudstyr m.v.
24. I marts 2021 sendte Nukissiorfiit oplysninger til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.
25. Senere i marts 2021 anmodede Forbruger- og Konkurrencestyrelsen Nukissiorfiit om uddybning af en række af de fremsendte oplysninger, herunder konkretisering af antallet af fiskeriindustrikunder i 2018-2020.
26. I slutningen af marts 2021 sendte Nukissiorfiit uddybning af oplysningsgrundlaget, herunder præciseringer af antallet af fiskeriindustrikunder i perioden 2018-2020.

4.2 Offentlig regulering

27. Konkurrenceloven finder anvendelse på »enhver form for erhvervsvirksomhed samt støtte ved hjælp af offentlige midler til erhvervsvirksomhed«, jf. § 2, stk. 1.
28. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen skal begrebet erhvervsvirksomhed forstås bredt. Det omfatter »enhver økonomisk aktivitet, der foregår i et marked for varer og tjenester«. Dermed gælder loven også for den økonomiske aktivitet, der udføres på markederne for landbaseret fiskeindustri.
29. Konkurrencelovens indgrebsbeføjelser viger imidlertid, hvis adfærden er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, jf. § 2, stk. 2. Derfor undersøges først, om Nukissiorfiits adfærd i sagen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering.
30. I forhold til fiskeriindustritaksten betyder konkurrencelovens § 2, stk. 2, at hvis Naalackersuisut eller Inatsisartut har truffet afgørelse eller fastsat regler, der direkte eller indirekte fører til en konkurrencebegrænsning, fx konkurrenceforvridende støtte, har Konkurrencenævnet ikke efterfølgende kompetence til at konstatere en sådan konkurrenceforvridende støtte eller påbyde Nukissiorfiit at bringe denne til ophør, eller at der skal ske tilbagebetaling af støtte.
31. I det følgende gennemgås:
 - A. Landstingsforordning om energiforsyning
 - B. Landstingsforordning om vandforsyning
 - C. Selvstyrets bekendtgørelse om fastlæggelse af priser for el, vand og kollektiv varme m.v.
 - D. Tekstanmærkning til hovedkonto 27.90.02 i Finanslov 2021
 - E. Salgsbetingelser for offentlig levering af el, vand og fjernvarme nr. 9

4.2.1 Landstingsforordning om energiforsyning

32. Nukissiorfiits forpligtelser til levering af el og varme følger af Landstingsforordning om energiforsyning.
33. Af Landstingsforordning om energiforsyning følger, at Nukissiorfiit er pålagt en forsyningspligt vedrørende el og fjernvarme for forbrugere i byer og bygder, jf. § 4, stk. 1, og § 12, stk. 1.
34. Det følger endvidere af Landstingsforordning om energiforsyning, at energitakster og leveringsbetingelser skal forelægges Naalakkersuisut til godkendelse, jf. § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1.
35. Landstingsforordning om energiforsyning bemyndiger endvidere Naalakkersuisut at fastsætte regler om udformningen af de kalkulationer, som Nukissiorfiit er forpligtet til at sende årligt, jf. § 18, stk. 3, jf. § 18, stk. 1. Hjemlen er konkret udnyttet i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 22 af 22. december 2017 om fastlæggelse af priser for el, vand og kollektiv varme m.v., som behandles nedenfor.

§ 4. Nukissiorfiit, Grønlands Energiforsyning, varetager forsyning af forbrugerne med elektricitet og fjernvarme, jf. § 12.

[...]

§ 12. Nukissiorfiit er forpligtet til at opretholde en effektiv og tilstrækkelig el- og fjernvarmeforsyning til forbrugerne i byer og bygder. Andre energiforsyningsvirksomheder, som leverer elektricitet eller varme til forbrugere i et område, en boligejendom eller en institution o.l., har en tilsvarende forpligtelse til at opretholde forsyningen overfor deres forbrugere.

[...]

§ 18. Nukissiorfiit indsender til Naalakkersuisut årlige kalkulationer over omkostninger ved el- og varmeforsyning, opdelt på forskellige produktions-, distributions- og forbrugerkategorier.

Stk. 2. Andre el- og varmeforsynings virksomheder udarbejder tilsvarende kalkulationer efter Naalakkersuisuts nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om udformningen af kalkulationer.

[...]

§ 19. Energitakster fra alle forsyningsvirksomheder skal forelægges Naalakkersuisut til godkendelse forinden ikrafttræden.

[...]

§ 20. Nukissiorfiit og andre energiforsyningsvirksomheder udarbejder leveringsbetingelser mv. for de i § 19 nævnte områder. Betingelserne forelægges Naalakkersuisut til godkendelse.

4.2.2 Landstingsforordning om vandforsyning

36. Nukissiorfiits forpligtelser til levering af vand følger af Landstingsforordning om vandforsyning.
37. Nukissiorfiit er den eneste offentlige vandforsyningsvirksomhed. Af Landstingsforordning om vandforsyning følger, at Nukissiorfiit således har en forsyningspligt vedrørende vand til forbrugere i byer og bygder, jf. § 1, stk. 2, og § 4, stk. 1.
38. Det følger endvidere af Landstingsforordning om vandforsyning, at vandtakster og salgs- og leveringsbetingelser skal forelægges Naalakkersuisut til godkendelse.

§ 1. Forordningen finder anvendelse på offentlig vandforsyning, privat vandforsyning, forbruger og erhvervsvirksomheder.

Stk. 2. Alle vandforsyningsvirksomheder varetager forsyning af vand til forbrugere, jf. § 4.

[...]

§ 4. Alle vandforsyningsvirksomheder skal opretholde en effektiv og tilstrækkelig vandforsyning til forbrugere i byer og bygder.

[...]

§ 9. Vandtakster fra alle vandforsyningsvirksomheder skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

[...]

§ 10. Alle vandforsyningsvirksomheder udarbejder salgs- og leveringsbetingelser for vandforsyningsvirksomhedernes vandforsyning. Salgs- og leveringsbetingelserne skal forelægges Landsstyret til godkendelse forinden ikrafttræden.

Boks 2 Uddrag af Landstingsforordning nr. 10 af 19. november 2007

4.2.3 Selvstyrets bekendtgørelse om fastlæggelse af priser for el, vand og kollektiv varme m.v.

39. Den 1. januar 2018 trådte ensprissystemet i kraft ved Selvstyrets bekendtgørelse nr. 22 af 22. december 2017. Bekendtgørelsen er fastsat i medfør af § 18, stk. 3, og § 21 i landstingsforordning om energiforsyning, som er behandlet ovenfor.
40. Kapitel 2 i Selvstyrets bekendtgørelse vedrører fastlæggelse af enhedspriser. Kunder inddeles i henholdsvis kundegruppe 1 og kundegruppe 2, hvor sidstnævnte er omfattet af fiskeriindustritaksten, jf. § 3, stk. 2, og § 4. Enhedspriserne fastlægges årligt i prisblad, jf. § 5.
41. Ensprissystemet betyder, at alle private forbrugere og almindelige erhvervskunder i byer og bygder i Grønland betaler det samme for en m³ vand og det samme for en kWh el. Ensprissystemet giver således alle borgere økonomisk lige adgang til el og vand.

Kapitel 2

Fastsættelse af enhedspris i prisblad

§ 3. Private forbrugere og almindelige erhvervskunder i byer og bygder betaler enspris for el og vand som følger af kundegruppe 1 i prisbladet, jf. bilag 1.

Stk. 2. Private forbrugere og almindelige erhvervskunder omfatter kunder ikke omfattet af fiskeindustritaksten, jf. § 4.

§ 4. Fiskeindustritaksten for el og vand i hver enkel by og bygd fastsættes i prisbladet, som følger af kundegruppe 2, jf. bilag 1.

§ 5. Priser fastsættes i prisbladet hvert år senest ved udgangen af indeværende år, jf. bilag 1,
Stk. 2. Udkast til prisblad godkendes af Naalakkersuisut senest i december i indeværende år.

Boks 3 Uddrag af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 22 af 22. december 2017 om fastlæggelse af priser for el, vand og kollektiv varme m.v.

4.2.4 Tekstanmærkning til hovedkonto 27.90.02 i Finanslov 2021

42. Nukissiorfiit har egne hovedkonti i finansloven. I finansloven 2021 fremgår Nuikissiorfiits tilskudsbevilling på hovedkonto 27.90.02, hvortil der er tilknyttet tekstanmærkninger. I forhold til enspriser og fiskeriindustritaksten er tekstanmærkning nr. 2 relevant.
43. Forud for 2021 var fiskeriindustriisatsen 41,4 % af enhedsomkostningen på el og vand i den pågældende by eller bygd. Fiskerindustritaksten blev hævet til 50 % ved Finanslov 2021.

Nr. 2.

Naalakkersuisut gives bemyndigelse til at disponere inden for bevillingsrammen, i forbindelse med fastsættelse af enspriser og rabatter på el, vand og varme som følge af implementeringen af Naalakkersuisuts Sektorplan for Energi- og vandforsyning.

Ensprisreformen på el, vand og fjernvarme bygger på følgende grundlæggende model:

- Private forbrugere og almindelige erhvervs-kunder (dvs. kunder ikke omfattet af fiskeindustritakst) i byer og bygder betaler enspris for el og vand.
- Varmetariffer fastholdes som en landsdækkende enspris, der er relateret til olieprisen.

Fiskeindustritaksten fastsættes til 50,0 % af enhedsomkostningen på el og vand i hver enkel by og bygd med følgende modifikation:

- Fiskeindustrien skal højst betale sammen tarif for el og vand som andre forbrugere.
- Fiskeindustrien skal som minimum betale 50,0 % af minimumsprisen for andre forbrugere.

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser for, hvordan enspriserne reguleres.

Naalakkersuisut kan træffe beslutninger om den nærmere afgrænsning af, hvem der kan omfattes af fiskeindustritariffen.

Boks 4 Tekstanmærkning nr. 2 til hovedkonto 27.90.02 i Finanslov 2021

44. Det fremgår tekstanmærkning nr. 2 til hovedkonto 27.90.02 i Finanslov 2021, at fiskeriindustritaksten i en bestemt by eller bygd udgør 50 % af enhedsomkostningen på el og vand i den pågældende by eller bygd, dog:
- A. højst samme tarif for el og vand som andre forbrugere.
 - B. mindst 50 % af minimumsprisen for andre forbrugere.

4.2.5 Salgsbetingelser for offentlig levering af el, vand og fjernvarme nr. 9

45. Nukissiorfiit har offentliggjort Salgsbetingelser for offentlig levering af el, vand og fjernvarme nr. 9 (*salgsbetingelser*). Salgsbetingelserne er godkendt af Naalakkersuisut og er gældende fra den 6. juni 2014. Salgsbetingelserne er tilgængelige på Nukissiorfiits hjemmeside.²
46. Salgsbetingelserne inddeler kunder i kundegruppe 1 og kundegruppe 2.

1.1.1

Kundegruppe 1 omfatter leveringen af el, vand og fjernvarme til alle kunder bortset fra den landbaserede fiskeindustri med hensyn til el og vand jf. pkt. 1.1.2.

Alle kunder betaler samme tarif for henholdsvis fast el- og fjernvarme og afbrydelig el- og fjernvarme.

1.1.2

Kundegruppe 2 omfatter leveringen af el og vand til den landbaserede fiskeindustri.

Ved landbaseret fiskeindustri forstås en produktionsenhed, hvor mere end 50% af omsætningen er baseret på fiske- og skaldyrsproduktion.

En produktionsenhed er det fysiske sted, hvor indhandling eller forarbejdning af fisk eller skaldyr foregår.

El og vand til kundegruppe 2 kan kun oppebæres til den konkrete produktion, mens virksomhedens øvrige el- og vandforbrugende aktiviteter faktureres under kundegruppe 1.

For eksisterende virksomheder, hvor omkostningerne til omlægning af installationerne til adskillelse af el og vand til konkret produktion og øvrige formål er uforholdsmæssig store, kan der mellem virksomheden og Nukissiorfiit aftales en %-sats af virksomhedens samlede el- og vandforbrug, som skal gå til øvrige formål.

[...]

Boks 5 Uddrag af Salgsbetingelser for offentlig levering af el, vand og fjernvarme nr. 9

47. Ifølge Salgsbetingelserne kan den lavere fiskeriindustritakst til kundegruppe 2 kun oppebæres til den konkrete produktion, jf. Salgsbetingelsernes punkt 1.1.2 fjerde tekstafsnit. Fiskerivirksomhedens øvrige forbrug skal faktureres under kundegruppe 1, som afregnes til den almindelige takst.
48. Det fremgår ligeledes af Salgsbetingelserne, at hvor det vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger at omlægge installationerne til adskillelse af el og vand for henholdsvis konkret produktion og øvrigt forbrug, kan det aftales, at en bestemt procentsats af virksomhedens samlede forbrug skal behandles som øvrigt (ikke-støtteberettiget) forbrug, jf. Salgsbetingelserne pkt. 1.1.2 femte tekstafsnit.

² www.nukissiorfiit.gl/da/om/Salgs-og-leveringsbetingelser

4.2.6 Delkonklusion om offentlig regulering

49. Det følger af ovenstående gennemgang af reguleringen, at Nukissiorfiit har en forsyningspligt for el, varme og vand.
50. Endvidere følger det af gennemgangen, at der er fastsat en fiskeindustritakst, hvorefter den landbaserede fiskeindustri (kundegruppe 2) typisk betaler mindre for el og vand end andre forbrugere (kundegruppe 1), idet den landbaserede fiskeriindustri betaler en takst, der svarer til 50,0 % af Nukissiorfiits produktionsomkostninger det pågældende sted, dog højst samme pris, som gælder for almindelige forbrugere, og mindst halvdelen af den almindelige forbrugertakst.
51. Det følger derudover af gennemgangen, at fiskeindustritaksten kun kan oppebæres til den konkrete produktion, mens produktionsenhedens øvrige el- og vandforbrug skal faktureres under samme takst som almindelige forbrugere (kundegruppe 1).
52. Derudover viser gennemgangen, at eksisterende produktionsenheder har mulighed for at indgå en aftale om den procentvise fordeling af henholdsvis forbrug til produktion og øvrigt forbrug, hvis omkostningerne til omlægning af installationerne til adskillelse af de to forbrugstyper er uforholdsmæssigt store.
53. Gennemgangen ovenfor viser, at fiskeriindustritaksten er omfattet af offentlig regulering. Nærværende sag vedrører imidlertid ikke fiskeriindustritaksten i sig selv, men snarere om Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten i praksis er hjemlet i offentlig regulering.
54. I det omfang Nukissiorfiit ikke administrerer fiskeriindustritaksten efter den offentlige regulering – men i stedet på et andet grundlag – er adfærden ikke undtaget fra konkurrencelovens § 2. I modsat fald ville det være muligt at undslå sig konkurrencelovens anvendelsesområde ved at yde en konkurrenceforvridende støtte under dække af, at området var omfattet af offentlig regulering, selv om støtten konkret var uhjemlet. Uhjemlet offentlig støtte er hverken en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering og er således ikke undtaget fra konkurrencelovens § 2.
55. Konkurrenceloven finder således anvendelse for så vidt angår adfærd, som ikke er hjemlet i offentlig regulering, og det er denne adfærd, som undersøges i nærværende sag om konkurrenceforvridende støtte, jf. konkurrencelovens § 12.

4.3 Myndigheden og støttemodtagerne

4.3.1 Nukissiorfiit

56. Nukissiorfiit er en nettostyret virksomhed, som er 100 % ejet af Grønlands Selvstyre. Som nettostyret virksomhed er Nukissiorfiit en del af den offentlige forvaltning optaget med bevilling direkte på de årlige finanslove. Nukissiorfiits årsrapport udgør en del af Landskassens regnskab.
57. Nukissiorfiit driver forsyningsvirksomhed af el, vand og varme med ansvar for at producere og levere til størstedelen af landets forbrugere. Ifølge årsrapporten for 2019 leverede Nukissiorfiit til 17 byer og 52 bygder med samlet 20.000 kunder på landsplan, hvoraf samtlige 20.000 køber el, 8.700 køber vand og 4.100 køber varme. Medarbejderstaben blev i 2019 opgjort til 405 fuldtidsansatte.

4.3.2 Støttemodtagere

58. Der er tale om X virksomheder, hvoraf nogle faktureres med fiskeriindustritakst for flere af deres produktionsenheder på forskellige geografiske lokationer til el- og/eller vandforsyning. Samlet er der tale om X virksomheder med X produktionsenheder.
59. Virksomhedernes fællestræk er, at:
- De indgår i Nukissiorfiits kundegruppe 2. Det vil sige, at de har produktionsenheder, hvor mere end 50 % af omsætningen er baseret på fiske- og skaldyrsproduktion.
 - Den relevante produktionsenhed er geografisk placeret på en lokation, hvor fiskeriindustritakten er lavere end den almindelige forbrugertakst.
 - Den relevante produktionsenheds installationer adskiller ikke forbruget til produktion fra det øvrige forbrug. Produktionsenheden faktureres således til fiskeriindustriisatsen af hele sit el- og/eller vandforbrug.
60. I boksen nedenfor ses en opgørelse over Nukissiorfiits fakturering til kundegruppe 2 fordelt på el og vand, hvor forbrug til produktion ikke er udskilt fra øvrigt forbrug. En mere uddybende opgørelse fordelt på hver enkelt produktionsenhed med virksomhedernes navn, forbrugstype m.v. vedlægges som bilag.

	2018	2019	2020	Hele perioden
El	XX	XX	XX	XX
Vand	XX	XX	XX	XX
Total	XX	XX	XX	XX

Boks 6 Nukissiorfiits samlede fakturering til kundegruppe 2 opgjort i DKK, hvor produktionsforbrug ikke er udskilt fra det øvrige forbrug.

4.4 Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten

61. I det følgende beskrives indledningsvis den retlige ramme for fiskeriindustritaksten. Dernæst beskrives, hvordan Nukissiorfiit har administreret fiskeriindustritaksten i perioden 2018-2020.

4.4.1 Den retlige ramme for administrationen af fiskeriindustritaksten

62. Den offentlige regulering på området er gennemgået ovenfor i afsnit 4.2, hvortil der henvises. For nærværende er det primært de konkrete Salgsbetingelser, som gennemgås, se også afsnit 4.2.5.

63. Det fremgår af pkt. 1.1.2 i Salgsbetingelserne, at produktionsenheder, hvor mere end 50 % af omsætningen er baseret på fiske- og skaldyrproduktion, kan blive faktureret til fiskeriindustritaksten for den del af el- og vandforbruget, som vedrører den konkrete produktion. Øvrigt forbrug er ikke berettiget til fiskeriindustritaksten

64. For at opnå fiskeriindustritaksten skal produktionsenheden således kunne adskille det almindelige forbrug fra forbruget, som kan henføres til produktionen. Det er kun sidstnævnte, som kan faktureres til fiskeriindustritaksten.

65. Pkt. 1.1.2 i Salgsbetingelserne tager højde for, at de tekniske installationer til adskillelsen af forbrug kan være omkostningstunge. Der er således i Salgsbetingelserne indarbejdet en ordning, hvor eksisterende produktionsenheder kan indgå aftale med Nukissiorfiit om, at der fastsættes en bestemt procentvis fordeling mellem produktionsforbrug og øvrigt forbrug, når omkostningerne til omlægning af installationerne til adskillelse af el og vand til konkret produktion og øvrige formål er uforholdsmæssigt store.

66. Således kan produktionsenheder opnå fiskeriindustritaksten på to måder:

- A. Have tilrettelagt sine el- og vandinstallationer på en måde, hvor det er muligt at adskille el- og vandforbruget vedrørende produktionen fra det øvrige forbrug, eller
- B. Indgå en aftale med Nukissiorfiit om en procentvis fordeling mellem el- og vandforbruget vedrørende produktionen og det øvrige forbrug.

67. Fiskeriindustritaksten er kun relevant på de lokaliteter, hvor fiskeriindustritaksten er mere fordelagtig end den almindelige forbrugertakst. Ensprisystemet medførte, at på visse lokationer er den almindelige forbrugertakst nu lavere end fiskeriindustritaksten. På disse lokationer bliver fiskeriindustritaksten irrelevant, idet produktionsenhederne i disse tilfælde blot opkræves den samme takst som almindelige forbrugere.

4.4.2 Den praktiske administration af fiskeriindustritaksten

68. Nærværende sag er foranlediget af en henvendelse, hvor det påstås, at Nukissiorfiit i praksis ikke følger den retlige ramme for fiskeriindustritaksten, men i stedet tillader, at visse produktionsenheder opnår fiskeriindustritaksten til hele deres el- og vandforbrug – og ikke kun produktionsforbruget.

69. På baggrund af klagen indledte Forbruger- og Konkurrencestyrelsen en undersøgelse af forholdet. Sagsforløbet er refereret i afsnit 4.1, hvortil der henvises.

70. Nukissiorfiit har oplyst til sagen, at procent-aftaleordningen ikke anvendes i praksis, og ordningen forventes at udgå i de nye retningslinjer.
71. Ligeledes har Nukissiorfiit oplyst, at det ikke har været muligt at finde dokumentation for en konkret definition af de to forbrugstyper, henholdsvis forbrug til produktion og øvrigt forbrug. Dette agter Nukissiorfiit efter det oplyste at ændre i de nye retningslinjer.
72. Da sagen indledtes i 2016, oplyste Nukissiorfiit, at fiskeriindustritaksten var relevant for X produktionsenheder fordelt i X byer og X bygder, men der skete kun differentieret fakturering af X af disse produktionsenheder.
73. Efter indførelsen af ensprissystemet den 1. januar 2018 er antallet af produktionsenheder, hvor adskillelse af el- og vandforbruget er relevant, faldet, idet forbrugertaksten nu er lavere end fiskeriindustritaksten på flere geografiske lokationer. Det faldende antal af produktionsenheder, hvor fiskeriindustritaksten er relevant, siden 1. januar 2018 skyldes således ikke ændring i administrationen af fiskeriindustritaksten fra Nukissiorfiits side, men snarere en ændring af de omkringliggende markedsvilkår.
74. Nukissiorfiit har givet udtryk for, at der er behov for nye retningslinjer for at fastlægge opgavefordelingen mellem Nukissiorfiit og produktionsenhederne i forhold til at dokumentere, om en produktionsenhed er berettiget til fiskeriindustritaksten.

Herudover påhviler det i de nye salgs- og leveringsbetingelserne selskaberne at dokumentere at installationen mellem produktion og øvrige aktiviteter er adskilt, før de kan få tilladelse til afregning i henhold til fiskerindustriariffen. Desuden fremgår det at Nukissiorfiit kan kræve, at selskaberne fremsender skriftlig dokumentation for så vidt angår opfyldelse af de indgåede aftaler. Muligheden for at indgå individuelle aftaler med Nukissiorfiit om at en given procentsats i faktureringen af el- eller vandforbruget udgår derved.

Boks 7 Uddrag af Nukissiorfiits brev af 22. maj 2020

75. Af uddraget (boks 7) kan udledes, at Nukissiorfiit tilsyneladende er af den opfattelse, at det ikke allerede på nuværende tidspunkt påhviler virksomheden at dokumentere, at denne er berettiget til fiskeriindustritaksten, herunder ved dokumentere at have installationer, der adskiller el- og vandforbruget til produktionen fra det øvrige forbrug.
76. Nukissiorfiit administrerer således tilsyneladende fiskeriindustritaksten med omvendt bevisbyrde, hvor en produktionsenhed som udgangspunkt bliver faktureret med den lavere fiskeriindustritakst for hele el- og vandforbruget, medmindre produktionsenheden konkret kan eller vil påvise, at denne ikke er berettiget til den lavere takst.
77. Formodningen om en sådan omvendt bevisbyrde bestyrkes af Nukissiorfiits udsagn i forhold til anlægsomkostninger i august 2020, se boksen nedenfor.

Corona-krisen har dog medbragt store tab for fiskeindustrien, grundet faldene fiskepriser, hvorfor både virksomhed 1 og virksomhed 2 har sat et midlertidigt stop for anlægsinvesteringer. De nærmere detaljer omkring størrelsesordenen på anlægsinvesteringerne bliver derfor afgørende for hvornår virksomhed 1 og virksomhed 2 forventer at have installeret alle relevante målere for at opfylde Nukissiorfiits krav om differentieret taksering. Nukissiorfiit forventer at der inden for et år vil lægge tilbud og aftaler med entreprenører klar, samt at der nogle steder allerede om et år vil være udført indendørs arbejde med installation af målere.

Boks 8 Uddrag af Nukissiorfiits brev af 28. august 2020

78. Af Nukissiorfiits svar til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan udledes, at Nukissiorfiit tilsyneladende finder grundlag for at undlade at standse sin praksis, indtil produktionsenheden selv finder det hensigtsmæssigt at omlægge installationer, der adskiller el- og vandforbruget til produktionen fra det øvrige forbrug.
79. Det må antages, at en produktionsenhed, der drives på kommercielt grundlag, generelt ikke har stort incitament til at foretage anlægsinvesteringer, der vil medføre, at produktionsenheden ikke længere bliver faktureret til en billigere sats for hele dens el- og/eller vandforbrug.
80. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har været i dialog med Nukissiorfiit om den potentielle konkurrenceretlige udfordring i 2016 og igen i 2020-2021. Nukissiorfiit har løbende oplyst, at et udredningsarbejde var i gang, og at nye retningslinjer var på vej. Senest skulle disse retningslinjer være indsendt til politisk godkendelse i juli 2020.
81. Styrelsen har endnu ikke modtaget de nye retningslinjer eller i øvrigt modtaget oplysninger, der sandsynliggør, at Nukissiorfiit har ændret sin praksis i administrationen af fiskeriindustritaksten, herunder heller ikke iværksat midlertidige ordninger, hvor produktionsenheden afkræves dokumentation for fortsat at opnå fakturering til den lavere fiskeriindustritakst. Alternativt at den nuværende hjemmel til procentvis afregning anvendes, indtil dokumentationen foreligger.

5 Nukissiorfiits bemærkninger og høringsvar

82. Den 30. juni 2021 sendte Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udkast til afgørelse i partshøring hos Nukissiorfiit med svarfrist den 21. juli 2021.
83. Formålet med høringen var at sikre, at involverede aktører kendte sagens oplysninger og havde mulighed for at udtale sig om oplysningerne og styrelsens vurdering i sagen, inden styrelsen træffer endelig afgørelse.
84. Den 26. juli 2021 fremsendte Forbruger- og Konkurrencestyrelsen en påmindelse til Nukissiorfiit om fremsendelse af oplysninger. Styrelsen forlængede høringsfristen til den 9. august 2021.
85. Nukissiorfiit fremsendte ingen bemærkninger til materialet.

6 Vurdering

6.1 Konkurrencelovens § 12

86. Konkurrencenævnet kan udstede påbud om, at støtte, der er ydet ved hjælp af offentlige midler til fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, skal bringes til ophør eller skal tilbagebetales, jf. konkurrencelovens § 12.
87. For at der kan udstedes påbud, skal der være tale om, at der er anvendt offentlige midler, som udgør en økonomisk fordel for bestemte former for erhvervsvirksomhed, og som er konkurrenceforvridende og ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering.

6.1.1 Erhvervsvirksomhed

88. Erhvervsvirksomhedsbegrebet omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk aktivitet, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde.
89. I nærværende sag er der tale om X virksomheder i det landbaserede fiskerierhverv, som begunstiges med en økonomisk fordel til en eller flere af deres produktionsenheder for så vidt angår disses el- og/eller vandforbrug.
90. Den landbaserede fiskeindustri vurderes at udøve økonomisk aktivitet ved produktion af fisk og skaldyr. Kriteriet for at udøve erhvervsvirksomhed i konkurrencelovens forstand vurderes således opfyldt.
91. Ikke alle virksomheder i det landbaserede fiskerierhverv begunstiges med den samme økonomiske fordel, som nærværende afgørelse vedrører. Kun X virksomheder opnår fordelene, ligesom visse af de X virksomheder kun opnår fordelene for enten el- eller vandforbruget, mens andre af de X opnår fordelene for både el- og vandforbrug. Administrationen af fiskeriindustritaksten er således selektiv, idet visse virksomheder begunstiges med en økonomisk fordel i modsætning til andre virksomheder.

6.1.2 Offentlige midler

92. Det følger af bemærkningerne til konkurrencelovens § 12, at begrebet offentlige midler skal forstås bredt. Det omfatter støtte ydet af såvel Grønlands Selvstyre som andre offentlige myndigheder, for eksempel en kommunalbestyrelse.
93. Nukissiorfiit er en nettostyret virksomhed, der er 100 % ejet af Grønlands Selvstyre. Fiskeriindustritaksten, eller nærmere bestemt prisforskellen mellem fiskerindustritaksten og den almindelige forbrugertakst, som Nukissiorfiit dækker ved at undlade at opkræve denne fra visse virksomheder i den landbaserede fiskeriindustri, er således offentlige midler.
94. Nukissiorfiit vurderes således at yde en økonomisk fordel ved hjælp af offentlige midler.

6.1.3 Økonomisk fordel

95. Støttebegrebet i konkurrencelovens forstand er ikke blot direkte og kontante tilskud, men omfatter også indirekte støtte, herunder fx afgiftslettelser og rabatter i øvrigt. Støtte omfatter enhver

økonomisk fordel, der favoriserer bestemte former for erhvervsvirksomhed i forhold til anden erhvervsvirksomhed eller produktioner på det grønlandske marked.

96. Fiskeriindustritaksten vurderes at være udtryk for en rabatordning, hvor virksomheder, som opfylder en række betingelser, har mulighed for at få el- og vandforsyning til en lavere takst end den almindelige forbrugertakst.
97. I nærværende sag er der konkret tale om, at visse virksomheder begunstiges med denne økonomiske fordel uden at dokumentere, at de opfylder de fastsatte betingelser. Dette ændrer imidlertid ikke vurderingen af selve støttebegrebet.
98. Nukissiorfiits nuværende administration af fiskeriindustritaksten forårsager, at de produktionsenheder, der får støtte til hele forbruget af el og/eller vand, får lavere produktionsomkostninger end de produktionsenheder, der kun får støtte til den del af forbruget, der vedrører den konkrete produktion og skal betale den højere takst for det øvrige forbrug.
99. Nukissiorfiit vurderes således at yde en økonomisk fordel ved hjælp af offentlige midler til bestemte former for erhvervsvirksomhed.

6.1.4 Konkurrenceforvridende

100. En betingelse for, at der kan udstedes et påbud efter konkurrencelovens § 12, er, at den økonomiske fordel direkte eller indirekte har til formål eller til følge at forvride konkurrencen, jf. stk. 2, nr. 1.
101. Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten er gennemgået i afsnit 4.4.2, hvor det er påvist, at Nukissiorfiit ikke praktiserer differentieret fakturering i forhold til fiskeriindustritaksten over for alle fiskeriindustrikunder.
102. Virksomheder, der har installeret adskillelse af produktionsforbrug og øvrigt forbrug, kan faktureres differentieret. Det vil sige, at disse virksomheder kun kan opnå den lavere fiskeriindustritakst til produktionsforbrug, mens det øvrige forbrug faktureres til den (højere) almindelige forbrugertakst.
103. Omvendt, hvor virksomheden ikke har fundet anledning til at adskille sine installationer, opnår virksomheden den lavere fiskeriindustritakst for hele sit forbrug.
104. Ordningen stiller således virksomheder med adskilte installationer ringere, idet disse ikke opnår samme økonomiske fordel som deres konkurrenter. Ordningen belønner virksomheder, som ikke har adskilte installationer, idet disse opnår større økonomisk fordel og må formodes at have tilsvarende lavt incitament til at omlægge sine installationer.
105. En eksakt opgørelse af den økonomiske fordel er nærmest umulig, idet omdrejningspunktet i sagen netop er, at installationerne ikke adskiller forbruget – og forbruget derfor ikke kan opgøres i henholdsvis støtteberettiget produktionsforbrug og det øvrige forbrug, som ikke er støtteberettiget.
106. Konkurrencelovens § 12 forudsætter dog ikke, at støtten kan opgøres til et eksakt beløb, men at støtten har til formål eller til følge at forvride konkurrencen.

107. Ved at anvende offentlige midler til at yde økonomisk fordel til visse produktionsenheder for hele deres el- og/eller vandforbrug, må det kunne lægges til grund som utvivlsomt, at disse virksomheder har lavere produktionsomkostninger end deres konkurrenter, som faktureres (korrekt) differentieret.
108. Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten vurderes således at have til følge, at konkurrencen på markedet for den landbaserede fiskeriindustri forvrides.

6.1.5 Offentlig regulering

109. Foruden at den offentlige støtte skal have til formål eller til følge at forvride konkurrence, er det en betingelse for at kunne udstede påbud efter konkurrencelovens § 12, at støtten heller ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering, jf. stk. 2, nr. 2.
110. Kompetencen til at vurdere, om en given støtte er lovlig i henhold til offentlig regulering, ligger hos konkurrencemyndigheden.
111. Den retlige ramme for administrationen af fiskeriindustritaksten er gennemgået i afsnit 4.4.1, hvor det er påvist, at det kun er forbruget til egentlig produktion, som er berettiget til fiskeriindustritaksten, mens det øvrige forbrug skal faktureres til den almindelige forbrugertakst.
112. I afsnit 4.4.1 er det ligeledes påvist, at Salgsbetingelserne tager højde for en situation, hvor omkostningerne til at omlægge installationer er uforholdsmæssigt store. I disse tilfælde er der hjemmel til, at Nukissiorfiit indgår en konkret aftale med den pågældende virksomhed om procentvis afregning.
113. Nukissiorfiit har oplyst, at en ordning med procentsats-aftaler ikke anvendes. I stedet bliver virksomheder faktureret for hele deres forbrug til den lavere fiskeriindustritakst, medmindre virksomheden har adskilte installationer til henholdsvis produktionsforbrug og øvrigt forbrug.
114. Der ses ikke at være konkret hjemmel til denne fremgangsmåde med omvendt bevisbyrde. Hverken i Salgsbetingelserne, som tværtimod lægger op til, at der skal indgås en procentsats-aftale i tilfælde af manglende adskillelse af forbruget, eller i den øvrige lovgivning gennemgået i afsnit 4.2.
115. En administration af fiskeriindustritaksten med omvendt bevisbyrde, hvor det påhviler virksomheder at dokumentere, at disse ikke er berettiget til den lavere fiskeriindustritakst, er således uhjemlet – og dermed ikke lovlig i henhold til offentlig regulering.

6.1.6 Opgørelse af støtten

116. Som anført ovenfor, er det ikke en betingelse for at statuere konkurrenceforvridende støtte efter konkurrenceloven, at støtten kan opgøres til et eksakt beløb. En opgørelse er imidlertid relevant, hvis støttemodtagere senere skal påbydes tilbagebetaling, jf. konkurrencelovens § 12, stk. 3 og 4.

117. Påbud til støttemodtagere om at tilbagebetale ulovlig støtte er ikke en sanktion, men en konsekvens af, at støtten er ulovlig.³ Det er derfor ikke en betingelse for meddelelse af påbud om tilbagebetaling, at støtten er modtaget i ond tro.
118. I forhold til Konkurrencenævnets overvejelser om eventuelle tilbagebetalingspåbud til støttemodtagere, bedes Nukissiorfiit udlevere følgende oplysninger til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, jf. konkurrencelovens § 30, jf. § 37:
- A. En beløbsoversigt over ydet støtte til el- og/eller vandforbrug fordelt pr. produktionsenhed pr. år i perioden 2018-2020.
 - B. Støtte skal opgøres som prisforskellen mellem fiskeriindustritaksten og forbrugertaksten ydet til det ikke-støtteberettigede forbrug.
 - C. Hvis støtten ikke umiddelbart kan opgøres til et eksakt beløb, bedes Nukissiorfiit udarbejde et skøn over ydet støtte til el- og/eller vandforbrug fordelt pr. produktionsenhed pr. år i perioden 2018-2020 svarende til den procentvise fordeling mellem produktionsforbrug og øvrigt forbrug, som Nukissiorfiit ville have fastsat i en procentsaftsftale med hver enkelt produktionsenhed i henhold til Salgsbetingelsernes pkt. 1.1.2, hvis sådanne aftaler var indgået.

6.2 Samlet konklusion

119. På baggrund af ovenstående er det Konkurrencenævnets vurdering, for så vidt angår den del af Nukissiorfiits administration af fiskeriindustritaksten, hvor X virksomheder i det landbaserede erhverv faktureres til den lavere fiskeriindustritakst for hele deres el- og/eller vandforbrug, at:
- A. Der foreligger ikke offentlig regulering, som Nukissiorfiits administration er en direkte eller nødvendig følge af.
 - B. Nukissiorfiits administration udgør støtte ved hjælp af offentlige midler til fordel for visse bestemte former for erhvervsvirksomhed, som har til følge at forvride konkurrencen og ikke er lovlig i henhold til offentlig regulering. Dermed er der tale om konkurrenceforvridende støtte, jf. konkurrencelovens kapitel 4.
 - C. Forholdet har været Nukissiorfiit bekendt mindst siden Forbruger- og Konkurrencestyrelsens henvendelse til Nukissiorfiit i 2016.
 - D. Der udstedes påbud til Nukissiorfiit om at bringe den konkurrenceforvridende støtte til ophør straks.
 - E. Nukissiorfiit skal senest 3 måneder fra denne afgørelses meddelelse fremsende de i punkt 118 nævnte oplysninger til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, jf. konkurrencelovens § 30, jf. § 37.

³ Konkurrencerådets afgørelse af den 22. juni 2011. Tårnby Kommunes ulovlige støtte, Kastrup Strandpark 9.

